

MENORCA MISSIONERA: ***“Quan la missió esdevé sorpresa”***

Deia l'altre dia el bisbe Gerard que l'Església és missió. No és que tengui un encàrrec missioner sinó que el que té és una essència missionera. A la jornada del passat divendres, dia 10 de maig, amb Manolo Bonet, vam poder desgranar com, al llarg de l'Esclat, Déu proposa a qui l'escolta elements que resulten sorprenents.

Des d'Abraham fins a l'Anunciació, passant per Noè, Rut, Samuel, i tants altres, la vocació que Déu els proposa és sorprenent i, per tant, implica un canvi en el propi projecte de vida, plantejat inicialment d'una manera distinta.

També els cristians rebem aquesta crida, aquesta proposta que en moltes ocasions ens desbarata la nostra idea inicial... La nostra entrada pel baptisme a l'Església ens ha de fer respondre amb alegria a allò que Déu ens proposa, malgrat no sigui el que havíem pensat. Mirant les respostes que al llarg dels segles els sants, els patriarques, els profetes han donat a Déu, podem entreveure com ha de ser la nostra disponibilitat, actitud de servei, capacitat de comunicació.

La nostra missió avui, possiblement hagi de ser molt diferent de la d'altres moments de la història. Segurament avui, al món, molts han sentit parlar de Jesucrist, i per això, no és necessari un “primer anunci” però la nostra transmissió de la fe ha de tenir les mateixes arrels que la missió del temps passat: no es tracta tant de parlar de Jesús sinó de parlar i viure com Jesús.

La proximitat, la capacitat d'escolta, l'obertura de cor ha de ser la nostra resposta en un món que no té consciència que necessita Crist, que necessita ser salvat. Hem d'aprendre noves maneres d'apropar-nos a tota la gent que té una certa inquietud, algunes preguntes que no sap a qui plantejar, que ha deixat de sentir-se part de l'Església, aprofitant les ocasions, com feia Jesús.

Fer pastoral missionera vol dir convidar-nos a les cases dels coneguts, o de convidar coneguts a casa, i “posar-nos a l'abast” per facilitar la conversa franca, la resposta sincera, la relació d'amistat que ens permet ser testimonis.

Ser capaços de fer present Jesucrist en la nostra vida, en la nostra relació amb els altres, és la manera, possiblement l'única, amb què podem ser testimonis del Ressuscitat. Contagiar la nostra alegria de ser cristians, compartir la confiança en el Senyor en moments complicats, ha d'ajudar els altres a fer el procés d'adhesió al Crist, donant així també sentit a la seva vida.

Que la sorpresa de la crida de Déu, trobi en nosaltres la resposta que Ell espera i el món necessita.

Joan Manuel Mercadal Victory, diaca.
Director del Secretariat Diocesà de Missions.